

ПРАВИЛА ЗА КОНТРОЛ И ПРЕДОТВРЯВАНЕ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ
И ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗМА

РАЗДЕЛ ПЪРВИ: ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Настоящите Правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма на Инвестиционен посредник „Варчев финанс“ ЕООД (Дружеството, ИП), са разработени в съответствие с чл. 16 от Закона за мерките срещу изпиране на пари (ЗМИП) – (ДВ бр. 85 от 24.07.1998 г.) и чл. 9, от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ) – (ДВ бр. 16 от 18.02.2003 г.).

Чл. 2. (1) С Правилата се установяват условията и реда за събиране, обработване, съхраняване и разкриване на информацията, свързана с дейността по контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма, определят се ясни критерии за разпознаване на съмнителни операции, сделки и клиенти и се регламентират действията и отговорностите на служителите на Дружеството.

(2) Правилата имат за задача създаването и прилагането на стандарт за идентифицирането на клиентите, събирането, съхраняването, контрола и разкриването на информация за съмнителни сделки и операции и установяването на ясни процедури за действие.

(3) С Правилата се създава основата осигуряваща и регламентираща действията на служителите на Дружеството по стриктното спазване на ЗМИП и ЗМФТ.

Чл. 3. Правилата са задължителни за всички служителите. Последните се запознават с тях и ги приемат за изпълнение.

Чл. 4. За целите на изпълнението на Правилата, понятията, като „изпиране на пари“, „идентифициране на клиенти“, „финансови услуги“, „финансиране на тероризъм“ и др., следва да се разбират и тълкуват със смисъла придаден им от ЗМИП, ЗМФТ и ППЗМИП.

РАЗДЕЛ ВТОРИ: КРИТЕРИИ ЗА РАЗПОЗНАВАНЕ НА СЪМНИТЕЛНИ СДЕЛКИ, ОПЕРАЦИИ, ИЗТОЧНИЦИ И КЛИЕНТИ

I. Съмнителни сделки, операции и транзакции

Чл. 5. В зависимост от субективната страна на типовете поведение, целящо изпиране на пари и финансиране на тероризъм, могат да се разграничат следните типови варианта на поведение:

1. Преобразуване и/или прехвърляне на собственост, което е предназначено да придаде законов вид за права на собственост, различен от този до момента на операцията, с последващи действия по разпореждане, носещи белезите на съмнителна операция, насочени към изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм;

2. Укриване или прикриване на собственост, с цел затрудняване органите на властта или на имащите права върху имуществото или обектите да разкрият и узнаят тяхното естество, произход, местонахождение, движение и действителните права, свързани с тях;

3. Придобиване, държане и използване на собственост, при което деецът се обвързва лично с престъпния характер на произхода на собствеността и/или последващото ѝ ползване за финансиране на тероризъм.

Чл. 6. (1) В зависимост от начина и метода за извършване на определена операция или сделка, могат да се разграничат определени видове дейности, способстващи изпирането на пари и евентуално финансиране на тероризъм, като:

1. Изпиране на пари чрез операции в брой;
2. Изпиране на пари чрез използване на банкови сметки;
3. Изпиране на пари чрез сделки с финансови инструменти;
4. Изпиране на пари чрез задгранични и офшорни банки;
5. Изпиране на пари посредством обезпечени и необезпечени кредити.

(2) Съмнение за изпиране на пари чрез операции в брой би могло да възникне при:

а/ Откриване на сметки и внасяне на големи суми в брой (еднократно или на части) от физическо или юридическо лице, което обикновено и преобладаващо ползва безкасови форми за разплащания;

б/ Необичайно увеличение броя и размера на сметките на физическо или юридическо лице, особено ако в последствие бъдат извършени касови операции за кратко време, с характер, който е необичаен за клиента;

в/ Касови вноски по голям брой сметки за малки суми;

г/ Често внасяне и теглене по сметки на необичайно големи суми;

д/ Чести неголеми валутни сделки в брой, които сумарно представляват

значителна сума;

е/ Използване на чуждестранни средства за касови плащания в необичайно голям размер;

ж/ Чести операции, по покупко-продажба на големи пакети финансови инструменти или необичайни прехвърляния на ценни книжа, които не са свързани с основната дейност на клиента, заплащането по които се извършва в брой;

з/ Случайна транзакция на голяма стойност.

(3) Съмнение за изпиране на пари чрез използване на сметки би могло да възникне при:

а/ Нежелание да се даде пълна информация при откриването на сметка, или представяне на документи, чиято автентичност поражда съмнение;

б/ Извършване на плащания с внесени суми в брой на същия или предишния ден от клиенти, които обичайно получават и извършват безкасови плащания;

в/ Тегления на необичайно големи суми в брой от сметка, или от сметки, по които обичайно не се извършват съществени обороти или по сметка, по която е получен необичайно голям превод от страната или чужбина;

г/ Извършване на големи по размер авансови плащания за чужбина от клиенти по договори за покупко-продажба, при "скрито" облагодетелстване на продавача;

д/ Заверка на една и съща сметка от голям брой физически и/или юридически лица без подходящо основание;

е/ Нарездания от клиенти на преводи в други финансови институции, почти непосредствено след откриване и/или заверяване на сметка, основанието, за което е нетипично и не произтича от основната дейност на клиента;

ж/ Нарездания на преводи за чужбина, при което съответната банка не придружава нареждането с всички необходими документи.

(4) Съмнение за изпиране на пари чрез сделки с финансови инструменти, касаещи тяхното придобиване, управление, съхранение и разпореждане, би могло да възникне при:

а/ Закупуване на големи пакети финансови инструменти от физически или юридически лица, когато се установи, че средствата за заплащане на инструментите не съответстват на финансовото състояние на клиента/клиентите;

б/ Закупуване на големи пакети финансови инструменти, когато средствата са осигурени чрез последващи вноски в брой или чрез заверка на сметка, посредством сравнително голям брой, малки по размер преводи от различни банки;

в/ Подаване на поръчки за сделки с големи пакети финансови инструменти при обстоятелства, изглеждащи необичайни;

г/ Неочаквано предаване на големи пакети финансови инструменти за доверително управление от случайни клиенти.

(5) Съмнение за изпиране на пари чрез задгранични и офшорни банки би могло да възникне при:

а/ Преводи от чуждестранни инвеститори, с основание участие в приватизационни или сделки по увеличение на капитал на определено дружество, съпроводени с последващо, преди изпълнение на сделката, указване за връщане на превода в други банки, различни от първоначалните;

б/ Необичайни нареждания за преводи към чужди банки;

в/ Използване на акредитиви и други методи на търговско разплащане, при които външнотърговските документи пораждат съмнение за автентичност или когато такава търговска дейност е несъвместима с основната дейност на клиента;

г/ Натрупване на големи суми по сметките на клиент, несъответстващи на дейността и оборота и последващо прехвърляне по сметка/сметки зад граница.

(6) Съмнение за изпиране на пари чрез обезпечени и необезпечени кредити би могло да възникне при:

а/ Искане за отпускане на кредити, обезпечени със залог на имущество, когато размерът и произходът на средствата за придобиването му не съответства на финасовото състояние на клиента;

б/ Използване на получени кредити не по предназначение;

в/ Искане за получаване на кредити, обезпечени чрез гаранции от офшорни банки.

II. Съмнителни източници

Чл. 7. Съмнителни източници на пари, имущество, собственост са:

1. Ошфорните зони;
2. Страни, неприлагащи препоръките на FATF;
3. Страните, убежища на банковата тайна.

Чл. 8. В незаконните, непозволените източници, от които и чрез които може да се формира и ползва терористична собственост се влючват доходите и печалбите на различни криминални и съмнителни субекти, формирани от:

1. Производство, контрабанда и търговия с наркотици;
2. Кражба на лични документи за извличане на облаги;
3. Киберпрестъпност чрез измами с кредитни карти, застраховки и др. подобни;
4. Кражба, подправяне и препродажба на стоки;
5. Фалшифициране на търговски марки;
6. Контрабанда с цигари и алкохолни напитки;
7. Алтернативни системи за парични преводи и нелицензирани валутни преводи.

III. Съмнителни клиенти

Чл. 9. Като съмнителни клиенти следва да се идентифицират, следните основни групи групи:

1. Клиенти, чиито пари, собственост, имущество, имат за първоначален източник офшорни зони, страни, неприлагащи препоръките на FATF и страни, убежища на банковата тайна;
2. Клиенти, за които е обществено достояние, че са криминално проявени;
3. Клиенти, включени в списъка на кредитните милионери;
4. Клиентът, склонен да представят съмнителни документи и такива, предлагащи да бъдат съставени неверни документи при извършване на операции и сключване на сделки;
5. Клиенти правещи опит определена операция и/или сделка да бъде извършена в нарушение или заобикаляне на закона;
6. Клиенти, докладвани във връзка с изпиране на пари и финансиране на тероризъм;
7. Клиенти, необоснователно посочващи като адрес за кореспонденция, адреса на трето лице или пощенска кутия;
8. Клиенти, положили подпис, който видимо се отличава от подписа в документа им за самоличност;
9. Представители или пълномощници на физически или юридически лица, представящи документи за идентичност и правоспособност, чиято автентичност поражда съмнения;
10. Клиенти, представени от чуждестранен клон или филиал в страната на организации, за които е известно, че се занимават с производство и/или разпространение на наркотици, трафик на хора, проституция, контрабанда с произведения на изкуството, радиоактивни материали, фалшификация на пари, ценни книжа, документи и валута и др. подобни;
11. Всички физически, юридически лица, групи и организации, фигуриращи в списъка по чл. 5 от ЗМФТ.

РАЗДЕЛ ТРЕТИ: ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА КЛИЕНТИ

I. Общи положения

Чл. 10. (1) При установяване на търговски и професионални отношения, в т. ч. при откриване на сметка, при извършване на операция или сключване на сделка на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута и при извършване на операция или сключване на сделка на стойност над 10 000 лв.,

или тяхната равностойност в чужда валута, когато плащането се извършва в

брой, служителите на Дружеството извършват идентифициране на клиентите, в съответствие с ЗМИП, ЗМФТ, ППЗМИП и настоящите Правила.

(2) На идентифициране подлежат и клиенти, в случаите на извършване на повече от една операция, всяка от които поотделно не надвишава стойностните лимити по ал. 1, но са налице данни, че операциите и сделките са свързани

(3) Идентифицирането на клиенти, в т. ч. и случайни, се извършва във всички случаи, когато последните осъществяват или целят осъществяване на операция/операции, в стойностните лимити по ал. 1.

(4) Идентифициране на клиентите се извършва и извън случаите по предходните алинеи, винаги когато възникне съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризъм.

Чл. 11. В съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал 7 от ЗМИП, при извършване на операция или сделка на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута и при извършване на операция или сключване на сделка на стойност над 10 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, когато плащането се извършва в брой, Дружеството изисква от клиентите и декларация за произход на средствата.

Чл. 12. В случаите, при които не може да се извърши идентифициране на клиента, както и при непредставяне на декларацията по чл. 11, Дружеството отказва извършването на операцията или сделката или установяването на търговски или професионални отношения, в т. ч. откриване на сметка. Ако не може да бъде извършена идентификация на клиента в случаите на вече установени търговски или професионални отношения, тези отношения се прекратяват и Дружеството преценява дали да уведоми дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" по реда на чл. 11от ЗМИП.

Чл. 13. (1) При идентифицирането служителите на ИП са длъжни да установят дали клиентът действа от свое име и за своя сметка или от името и за сметка на трето лице. Ако операцията или сделката се извършва чрез представител, се изискват доказателства за представителната власт и се извършва идентифициране на представителя и представлявания.

(2) Ако операцията или сделката се извършва от името и за сметка на трето лице без упълномощаване, се идентифицира и третото лице, от името и за сметка на което е извършена операцията или сделката, и лицето, извършило операцията или сделката.

(3) При съмнение, че лице декларирало извършването на операция или сделка от свое име и за своя сметка, не действа от свое име и за своя сметка, се извършва уведомяването по Раздел V и се предприемат подходящи мерки за събиране на информация за идентифициране на лицето, в чиято полза реално се извършва операцията или сделката.

II. Идентифициране на клиенти - физически лица

Чл. 14. Идентифицирането и проверката на идентификацията на физическите лица се извършват чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

Чл. 15. (1) При идентифицирането на физически лица се събират данни за:

1. имената;
2. датата и мястото на раждане;
3. официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента;
4. гражданство;
5. държава на постоянно пребиваване и адрес (номер на пощенска кутия не е достатъчен).

(2) След преценка на риска, служителите на ИП могат да събират и други данни, като:

1. адрес за кореспонденция;
2. телефон, факс и адрес на електронна поща;
3. професия;
4. заемана длъжност;
5. работодател.

(3) Когато в официалния документ за самоличност не се съдържат данните по ал. 3, събирането им се извършва чрез представяне на други официални документи.

III. Идентифициране на клиенти - юридически лица и физически лица - еднолични търговци

Чл. 16. (1) Идентифицирането и проверката на идентификацията на клиентите юридическите лица и физически лица – еднолични търговци се извършва чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното им състояние и заверено копие от учредителния договор или учредителния акт, с изключение на случаите по чл. 23, ал. 4 от Закона за търговския регистър.

(2) С идентифицирането се цели да бъдат установени собствеността, управлението и контрола на клиента.

(3) При идентифицирането се събират данни за наименованието, правно-организационната форма, седалището, адреса на управление и адреса за кореспонденция, предмета на дейност или целта, срока на съществуване, органите на управление и представителство, вида и състава на колективния

орган на управление, основното място на търговска дейност.

(4) Когато в официалното извлечение от съответния регистър не се съдържат данните по ал. 2, събирането им се извършва чрез представяне на други официални документи.

Чл. 17. Служителите на ИП идентифицират физическите лица, които са действителни собственици на клиент - юридическо лице, както и предприемат действия за проверка на тяхната идентификация в зависимост от вида на клиента и нивото на риск, което произтича от установяването на клиентските отношения и/или на извършването на сделки или операции с такъв вид клиент. При липса на друга възможност идентифицирането може да се извърши чрез декларация, подписана от законния представител или пълномощника на юридическото лице.

Чл. 18. (1) За целите на идентифицирането клиентите - юридически лица с номинални директори, секретари или собственици на капитала, представят удостоверение или друг валиден документ според законодателството на юрисдикцията, в която са регистрирани, изходящ от централен регистър или от регистриращ агент, от който е видно кои са действителните собственици на клиента - юридическо лице.

(2) Действителен собственик на клиент - юридическо лице, е:

1. Физическо лице или физически лица, които пряко или непряко притежават повече от 25 на сто от дяловете или от капитала на клиент - юридическо лице, или на друга подобна структура, или пряко или непряко го контролират;

2. Физическо лице или физически лица, в полза на които се управлява или разпределя 25 на сто или повече от имуществото, когато клиент е фондация, организация с нестопанска цел или друго лице, което осъществява доверително управление на имущество или разпределение на имущество в полза на трети лица;

3. Група от физически лица, в чиято полза е създадена или действа фондация, организация с идеална цел или лице, осъществяващо доверително управление на имущество или разпределение на имущество в полза на трети лица, ако тези лица не са определени, но са определяеми по определени признаци.

Чл. 19. Законните представители на клиент - юридическо лице или едноличен търговец, пълномощниците и други физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент - юридическо лице, се идентифицират съгласно чл. 14 и чл. 15.

Чл. 20. (1) Служителите на Дружеството проверяват представената от клиентите информация, за целите на идентифицирането, чрез един или повече от изброените в чл. 4 от ППЗМИП способности:

Чл. 21. (1) Лицата, които подлежат на вписване в регистър БУЛСТАТ, представят копие от картата за идентификация или съответно от регистрационното

удостоверение в срока на валидност по чл. 17, ал. 3 и 4 от Закона за регистър БУЛСТАТ.

(2) Лицата, чиято регистрация подлежи на вписване съгласно изискванията на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, представят съответния идентификационен номер.

(3) В случаите, когато определена дейност подлежи на лицензиране, разрешение или регистриране, лицата, извършващи сделки и операции във връзка с тази дейност, представят копие от съответната лицензия, разрешение или удостоверение за регистрация.

IV. Оценка на рисковия профил на клиента и прилагане на разширени мерки за идентификация

Чл. 22. На базата на извършената идентификация на клиент, Дружеството извършва първоначална оценка на рисковия профил на клиента.

Чл. 23. Посредством последващ анализ се определят категории клиенти или бизнес отношения с по-висок риск, които ИП поставя на особено наблюдение и по отношение на които се прилагат разширени мерки. В тези категории се включват клиентите, които нямат постоянно пребиваване или място на търговска дейност в страната, офшорните компании, компаниите с номинални собственици или с акции и дялове на приносител, компаниите на доверително управление или други подобни структури.

Чл. 24. (1) Разширените мерки включват:

1. Изискване на допълнителни документи и информация от клиента;
2. Справки в интернет;
3. Мерки, съдържащи се в указания, издадени от директора на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност";
4. Други мерки, преценени като подходящи.

(2) Разширените мерки по отношение на клиентите могат да включват и съответните такива по чл. 8, ал. 3 от ППЗМИП, за прилагането на които ИП разполага с необходимия ресурс.

Чл. 25. Освен за категории клиенти или бизнес отношения с по-висок риск, ИП задължително прилага разширени мерки по отношение на следните клиенти и свързаните с тях лица:

1. Държавни глави, ръководители на правителства, министри и заместник-министри;
2. Членове на парламенти;
3. Членове на конституционни съдилища, на върховни съдилища или на други висши органи на съдебната власт, чиито решения не подлежат на последващо обжалване освен при изключителни обстоятелства;
4. Членове на сметна палата;

5. Членове на управителни органи на централни банки;
6. Посланици и управляващи дипломатически мисии;
7. Висши офицери от въоръжените сили;
8. Членове на административни, управителни или надзорни органи на държавни предприятия и търговски дружества с едноличен собственик държавата;
9. Кметовете и заместник-кметовете на общини, кметовете и заместник-кметовете на райони и председателите на общински съвети.

РАЗДЕЛ ЧЕТВЪРТИ: СЪБИРАНЕ И СЪХРАНЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 26 (1) При възникне на съмнение за изпиране на пари и финансиране на тероризъм и при наличие на описаните хипотези, относно съмнителни клиенти, сделки или операции, ИП събира информация относно съществените елементи и размери на операцията или сделката, съответните документи и другите идентифициращи данни.

(2) За целите на събирането на информация, под особено наблюдение се поставят търговските или професионалните отношения, операциите и сделките с лица от държави, които не прилагат в пълна степен международните стандарти за противодействието на изпирането на пари и финансирането на тероризъм, всички сложни или необичайно големи сделки или операции, както и всички сделки и операции, които нямат явна икономическа или законна цел, която може да бъде установена с оглед предоставената на разположение информацията, или не съответстват на наличната информация за клиента.

(3) Събраната информация се документира и съхранява така, че да е на разположение на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", на съответните органи за надзор и на одиторите.

Чл. 27. (1) ИП завежда в специален дневник, както следва:

1. Всяко съобщение на свой служител за възникнало съмнение за изпиране на пари, финансиране на тероризъм или за наличие на средства с престъпен произход, независимо от начина, по който е направено съобщението, заедно със заключение относно необходимостта от докладване на възникналото съмнение по реда на чл. 11 ЗМИП;

2. Заключениета относно целта и характера на операциите или сделките, които попадат в обхвата на чл. 76 ЗМИП, както и заключенията за наличието на съмнение за изпиране на пари, финансиране на тероризъм или за наличие на средства с престъпен произход.

(2) Дневникът задължително съдържа в ясен табличен вид всички необходими реквизити по пълното идентифициране на съмнителните лица, данни от регистрацията, вида и сумата на съмнителната операция или сделка, дата на извършването и, представителност на лицето и други данни.

(3) Дневникът по ал. 2 се прошнурова, прономерова и заверява с подписа на Ръководителя на отдела за вътрешен контрол на ИП и с печата на Дружеството.

(4) Ръководителят на отдела за вътрешен контрол при ИП отговаря за правилното съхраняване и водене на дневника и отразяване на съответните данни и информация в него.

Чл. 28. Събирането на информацията по чл. 26 се извършва при строго спазване на нормативната уредба в страната. Събраната информация може да служи само за целите на ЗМИП и ЗМФТ.

РАЗДЕЛ ПЕТИ: РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 29. (1) При съмнение за изпиране на пари, за наличие на средства с престъпен произход или финансиране на тероризъм, ИП уведомява незабавно дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" преди извършването на операцията или сделката, като забавя нейното осъществяване в рамките на допустимия по закон срок.

(2) В случаите, когато забавянето на операцията или сделката е обективно невъзможно, уведомяването се извършва незабавно след извършването ѝ.

(3) Уведомяването по ал. 1 може да се извърши, както от Ръководителя на отдела за вътрешен контрол при ИП, така и от всеки от служителите на Дружеството.

(4) Задължението за уведомление по чл. 1 възниква и в случаите, когато операцията или сделката не са били довършени.

Чл. 30. (1) Уведомяването се извършва в писмена форма по образец, утвърден от директора на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Към уведомлението по ал. 1 се прилагат служебно заверени копия на всички събрани документи за операцията или сделката и за клиента.

(3) В неотложни случаи уведомяването може да се извърши в устна форма с последващо писмено потвърждение в срок до 24 часа.

Чл. 31. ИП предоставят информацията по чл. 11а ЗМИП на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" на месечна база до 15-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията, по образец, съгласно приложение № 3 към ППЗМИП.

РАЗДЕЛ ШЕСТИ: ВЪТРЕШНА ОРГАНИЗАЦИЯ, ВЪТРЕШЕН КОНТРОЛ И ОБУЧЕНИЕ НА ПЕРСОНАЛА

Чл. 32. Предвид естеството и организацията на дейността на Инвестиционен

посредник „ Варчев Финанс“ ЕООД, Дружеството не създава изрична специализирана служба по чл. 6, ал. 5 от ЗМИП.

Чл. 33. (1) Действията по събирането, обработването, съхраняването и разкриването информация за конкретните операции или сделки; събирнето доказателства относно собствеността на имуществото, подлежащо на трансфер; изискването и събирането на сведения за произхода на паричните средства или ценности, предмет на операциите или сделките; събирането на информация за клиентите и поддържането на точна и подробна документация за операциите им с парични средства и активи; предоставянето на събраната информация на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", при съмнение за изпиране на пари, и всички други дейности произтичащи от ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите правила се осъществяват, от всички служители на Дружеството, непосредствено ангажирани с обслужването на клиенти.

(2) Ръководителят на отдела за вътрешен контрол следи за непосредственото спазване и прилагане на Правилата, както и на разпоредбите на ЗМИП, ЗМФТ и ППЗМИП от всички служители на ИП и извършва първоначалното им обучение.

Чл. 34. Ръководителят на отдела за вътрешен контрол периодично извършва и:

1. Професионални инструктажи относно прилагането на Правилата;
2. Текущо информирание, запознаване и разясняване на всички всички служители на промените в нормативната уредба и изискванията в областта на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма.
3. Обмен на информация и споделяне на опит по прилагането на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма с други инвестиционни посредници.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. Настоящите Правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма са приети от едноличния собственик на капитала на „Варчев финанс“ ЕООД на 24.11.2016 г., отменят Вътрешните правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари приети на 29.10.2009 г. и влизат в сила след утвърждаването им от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“

ЗА „ВАРЧЕВ ФИНАНС“ ЕООД

Бисер С. Варчев – едноличен собственик на капитала

